

زنان زیادی نزد خانواده ی محمد آمده اند و از شوهران خود شکایت دارند؛ چنین مردانی بهترین های شما نیستند.

از یاس بن عبدالله بن ابی ذباب رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَا تَصْرُبُوا إِمَاءَ اللَّهِ»: «کنیزان الله (یعنی همسران خود) را نزنید». پس از چندی عمر رضی الله عنه نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت: زنان در برابر شوهران خود گستاخ شده اند. لذا رسول الله صلی الله علیه وسلم درباره ی تنبیه زنان اجازه داد. دیری نپایید که زنان زیادی به خانه های همسران رسول الله صلی الله علیه وسلم آمدند و از شوهران خود شکایت داشتند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «لَقَدْ أَطَافَ بِالِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نِسَاءٌ كَثِيرٌ يَشْكُونَ أَرْوَاجَهُنَّ، لَيْسَ أَوْلَيْكَ بِخِيَارِكُمْ»: «زنان زیادی نزد خانواده ی محمد آمده اند و از شوهران خود شکایت دارند؛ چنین مردانی بهترین های شما نیستند».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ابوداود - به روایت دارمی]

رسول الله صلی الله علیه وسلم از اینکه مردی همسرش را بزند نهی می کند؛ پس از مدتی عمر رضی الله عنه آمده و به رسول الله صلی الله علیه وسلم می گوید: زنان نسبت به شوهران شان گستاخ شده و جرات پیدا کرده و نافرمانی می کنند. این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم به زدن آنان در صورت نیاز و وجود سبب آن از قبیل نافرمانی و موارد مشابه، اجازه داد به شرطی که نه چندان سخت باشد. روز بعد زنانی به همسران رسول الله صلی الله علیه وسلم مراجعه نموده و از زدن شوهران شان و سوء استفاده از این رخصت شکایت نمودند؛ لذا رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: مردانی که زنان شان را به سختی می زنند، بهترین شما نیستند. و به همین دلیل الله متعال زدن را آخرین مراحل درمان نشوز و نافرمانی قرار داده است: «وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُورَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَصَاحِجِ وَأَصْرِبُوهُنَّ»: «و [ای شوهران،] به زنانی که از نافرمانی شان بیم دارید، پند و اندرز دهید؛ [اگر فرمانبردار نشدند،] در بستر از آنان دوری کنید [و اگر تأثیر نکرد،] آنان را [چنانکه سخت نباشد] بزنید». و این سه مرحله به ترتیب می باشند نه اینکه هر سه باهم به کار گرفته شوند؛ بنابراین ابتدا نصیحت و پند و اندرز و یادآوری مورد استفاده قرار می گیرد، اگر مفید بود که الحمدلله؛ اما اگر فایده ای نداشت، گزینه ی بعدی جدا کردن بستر خواب می باشد؛ و اگر این مورد هم سودی نداشت، گزینه ی تنبیه بدنی جهت ادب نمودن وی و نه تنبیه بدنی از روی انتقام، می باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5821>

